

Súd: Mestský súd Bratislava III
Spisová značka: B1-36Cb/71/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118256503
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Bednarčík
ECLI: ECLI:SK:MSBA3:2023:6118256503.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava III v Bratislave sudkyňou JUDr. Antóniou Bednarčík v právnej veci žalobcu : GAPAcár, s.r.o., so sídlom Československej armády 10686/3, 036 01 Martin, IČO: 46 587 527, zast. AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zast. JUDr. Felix Neupauer, advokát, Advokátska kancelária FELIX NEUPAUER & PARTNERS, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, v konaní o zaplatenie 354,42 eur s príslušenstvom,

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi

- úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 354,42 eur od 04.03.2018 do zaplatenia,

a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi súd p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % voči žalovanému, pričom o výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica domáhal, aby žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 354,42 eur spolu s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. z predmetnej istiny od 04.03.2018 až do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 28.12.2017 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Škoda Superb, EČV: M., ktoré v čase škodovej udalosti patrilo B. C., pričom škodovú udalosť spôsobil vodič motorového vozidla Alfa Romeo 156, EČV: M. (z obsahu spisu vyplýva, že motorové vozidlo bolo evidované pod EČV:M.), ktoré bolo v čase škodovej udalosti povinne zmluvne poistené za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného pod č. 9565256557. Poškodené motorové vozidlo bolo opravené v servise žalobcu s nákladmi vo výške 354,42 eur s DPH. Predmetná pohľadávka bola postúpená na žalobcu, a to Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 06.03.2018. Žalobca poukázal na samotný mechanizmus vzniku nehody, a to síce, že došlo k vymršteniu kameňa kolesom motorového vozidla škodcu (poisteného) idúceho pred poškodeným motorovým vozidlom Škoda Superb, v dôsledku čoho došlo k poškodeniu čelného skla na poškodenom motorovom vozidle. Žalovaný odpovedal žalobcovi listom zo dňa 16.02.2018, v ktorom uviedol, že žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody vybavuje bez poskytnutia náhrady škody. V tomto čase teda už žalovaný ukončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poistiteľa plniť. Keďže žalovaný nezaplatil riadne a včas, dostal sa do omeškania a žalobca si uplatnil aj zákonný úrok z omeškania.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 06.08.2018 platobný rozkaz v navrhovanom znení, proti ktorému podal žalovaný odpor, ktorý odôvodnil nasledovne. Žalovaný namietal, že návrh žalobcu nespĺňa zákonné kritériá požadované § 132 ods. 1 a ods. 2 CSP. Ďalej žalovaný namietal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu s poukazom na znenie § 524 OZ, z ktorého vyplýva, že nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol zo žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávok, a preto je predmetná zmluva absolútne neplatná. Žalobca nepreukázal kauzálny nexus medzi škodou a jej vznikom. Predmetný spôsob opisu vzniku mechanizmu nehody, predstavuje nedostatočné naplnenie zákonom zakotvenej podmienky o potrebe preukázania uplatnených nárokov zakotvenej v § 4 ods. 2 zákona o PZP. Na pojednávaní dňa 01.10.2021 žalovaný upozornil na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3 Cdo 147/2018 a z uvedeného dôvodu rozporoval úroky z omeškania z nároku z povinného zmluvného poistenia.

3. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 15.10.2021, č.k. 36 Cb 71/2018-178 výrokom I. zaviazal žalovaného na povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 354,42 eura, výrokom II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a výrokom III. priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania vo výške 100 % voči žalovanému. Vo vzťahu k žalobcom uplatňovaným úrokom z omeškania súd prvej inštancie v rozsudku poukázal na ustanovenia § 11 ods. 6 písm. a), ods. 7, ods. 8 zákona o PZP, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a súčasne upozornil na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.11.2018 sp. zn. 3Cdo/145/2017, ktorého závery mali vo vzťahu k predmetnej veci pre súd prvej inštancie podstatný význam. Zároveň súd prvej inštancie uviedol, že má vedomosť o tom, že v obdobných sporových veciach nie je jednotná rozhodovacia prax všeobecných súdov, avšak má za to, že pokiaľ v sústave týchto všeobecných súdov je Najvyšší súd Slovenskej republiky najvyššou súdnou autoritou, tak potom aj v záujme právnej istoty je potrebné pri rozhodovaní vychádzať zo záverov vyjadrených Najvyšším súdom Slovenskej republiky. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/109/2018 zo dňa 27.5.2020, v ktorom sa v odseku 18., 18.1. odôvodnenia poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/212/2017, sp. zn. 3Cdo/145/2017 práve v súvislosti s požadovaným úrokom z omeškania vo väzbe k § 11 ods. 6, 7, 8 zákona o PZP, ako aj na ďalšie s tým súvisiace rozhodnutia všeobecných súdov a Ústavného súdu Slovenskej republiky. Vzhľadom na uvedené závery súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti požadovaného úroku z omeškania. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, pričom vychádzal len zo žalovanej pohľadávky, v ktorej mal žalobca plný úspech v celom rozsahu uplatnenej istiny.

4. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 29.09.2023, č.k 1 Cob 1/2022-326 výrok II. a III. rozsudku súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. S poukazom na skutočnosť, že rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 145/2017, 1 Cdo 212/2017, na ktoré sa súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia zamietavého rozhodnutia v časti príslušenstva pohľadávky odvolával ako na rozhodnutie, závery ktorého boli následne zrušené nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018 ústavný súd zrušil nálezom zo dňa 14.10.2021 pod č. k. III. ÚS 309/2020-33 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/212/2017 zo dňa 26.2.2019 ústavný súd zrušil svojím nálezom zo dňa 14.10.2021 pod č. k. III. ÚS 214/2020-29). V odôvodnení krajský súd uviedol, že akceptáciou záverov zrušených rozhodnutí najvyššieho súdu by bol v súvislosti s plnením poškodenému z povinného zmluvného poistenia nastolený taký stav, že poisťovateľ by sa plateniu úrokov z omeškania mohol vyhnúť poskytnutím akejkoľvek, hoci aj vágnej, ale v zákonom stanovenej lehote učinenej odpovede poškodenému bez hrozby sankcionovateľnosti tohto konania. Vychádzajúc z doslovného znenia ustanovenia § 11 ods. 8 zákona o PZP možno dospieť k záveru, že tento pokrýva len poisťovateľove omeškание s nespĺnením jeho nepeňažnej povinnosti. Neexistuje však racionálne odôvodnenie tvrdenia, že na nespĺnenie iných povinností bude aplikácia ustanovení Občianskeho zákonníka vylúčená. Ustanovenie § 1 ods. 2 zákona o PZP totiž stanovuje aplikabilitu osobitných predpisov (s priamym odkazom na Občiansky zákonník) za podmienky, že samotný zákon o povinnom zmluvnom poistení nestanoví inak. Pertraktované ustanovenie tak explicitne zakladá subsidiaritu Občianskeho zákonníka k zákonu o PZP. Je preto nepochybné, že na predmetný právny vzťah sa bude vzťahovať Občiansky zákonník ako základný súkromnoprávny predpis v podmienkach Slovenskej republiky. Možno konštatovať, že zákon o PZP aplikáciu § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka nevylučuje a ani použitím výkladových metód nemožno dospieť k opačnému záveru. Ak samotný najvyšší súd v už

toho času zrušených rozsudkoch konštatuje, že § 11 ods. 8 zákona o PZP sankcionuje len nesplnenie nepeňažnej povinnosti zo strany poisťovateľa, neexistuje racionálny predpoklad pre konštatáciu, v zmysle ktorej sa nebude sankcionovať ani omeškanie s peňažným plnením podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1 ods. 2 zákona o PZP. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze č. k. III. ÚS 309/2020-33 zo dňa 14.10.2021 konštatoval, že vzťah sťažovateľa a žalovanej poisťovne nie je vzťahom poškodeného a škodcu, ale vzťahom osobitným, ktorého podstatou je verejnoprávna potreba náhrady škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Táto čiastočne verejnoprávna povaha poistenia následne vedie k tomu, že vzťah sťažovateľa a žalovanej poisťovne nie je bežným vzťahom veriteľa a dlžníka, čo sa prejavuje v osobitných konštrukciách § 11 ods. 6 až 8 zákona o PZP, ktoré modifikujú osobitnou úpravou následky § 563 Občianskeho zákonníka. Podľa týchto ustanovení žalovaná poisťovňa bola povinná bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jej povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti skončiť prešetrovanie a oznámiť poškodenému sťažovateľovi výšku poistného plnenia, ak bol rozsah tejto povinnosti preukázaný, alebo mu poskytnúť písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré bolo plnenie odmietnuté alebo znížené. Túto povinnosť si žalovaná poisťovňa splnila tým, že sťažovateľovi plnenie odmietla (§ 11 ods. 6 zákona o PZP). Ak by tak neurobila, bola by povinná poskytnúť sťažovateľovi poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody (§ 11 ods. 7 zákona o PZP). Na tieto ustanovenia nadväzuje norma, podľa ktorej ak poisťovňa nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinná zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, ktorým je Občiansky zákonník (§ 11 ods. 8 zákona o PZP). Ústavný súd Slovenskej republiky v citovanom náleze ustálil právny názor, v zmysle ktorého výklad, ktorý poskytuje rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018 dochádza k záveru, že poisťovňa sa dostala do omeškania a je povinná platiť úrok z omeškania nie bezprostredne po tom, ako si sťažovateľ voči nej uplatnil svoj priamy nárok podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP, ani nie po tom, ako uplynuli lehoty podľa § 11 ods. 6 a 7 zákona o PZP, ale až po tom, ako jej bol doručený rozsudok v spore, v ktorom vystupovala ako žalovaná, pričom tento rozsudok stotožnili s právoplatným rozhodnutím súdu o výške náhrady škody podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP. Tomuto výkladu však podľa ústavného súdu chýba uvedomenie si toho, že rozhodnutím o výške náhrady škody môže byť aj celkom iný rozsudok. Nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla si možno uplatniť nielen voči poisťovni, ale aj priamo proti tomu, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Preto nemožno vylúčiť taký postup poškodeného, ktorý si nárok neuplatní proti poisťovni, ale len proti prevádzateľovi motorového vozidla. Ak si poškodený svoj nárok na náhradu škody uplatní či už súdne alebo mimosúdne len voči prevádzateľovi, je vylúčené, aby sa poisťovňa dostala vo vzťahu k poškodenému do omeškania a vôbec mu bola povinná zaplatiť úrok z omeškania. Poisťovňa v takomto prípade voči poškodenému nie je v omeškani, keďže na zaplatenie náhrady škody ju nikto nevyzval a dokonca o škode ani nemusí vedieť. Ak si poškodený uplatní svoj nárok len voči poistenému prevádzateľovi, má takýto úkon za následok omeškanie len prevádzateľa s tým, že poškodenému proti prevádzateľovi vzniká nárok na zaplatenie úroku z omeškania. Podľa § 10 ods. 3 zákona o PZP je poistený prevádzateľ povinný poisťovni oznámiť to, že sa voči nemu uplatňuje nárok na náhradu škody. Ani toto oznámenie poisteného poisťovni nemá za následok to, že sa poisťovňa voči poškodenému dostáva do omeškania a poškodenému vzniká voči poisťovni nárok na úrok z omeškania. Ak však poistený oznámil poisťovni to, že si poškodený voči nemu uplatnil nárok na náhradu škody a ďalej postupoval podľa pokynov poisťovne, má nárok na to, aby poisťovňa za neho poškodenému zaplatila úrok z omeškania, ktorý vznikol v dôsledku toho, že konal podľa pokynov poisťovne. Teda ak poisťovňa po oznámení poisteného neplní poškodenému, musí za poisteného zaplatiť úrok z omeškania. To však neznamená, že je voči poškodenému v omeškani. Poškodený si svoj nárok proti poistenému prevádzateľovi môže uplatniť aj žalobou, pričom výsledkom sporu medzi poškodeným a poisteným prevádzateľom je rozsudok, ktorý poisteného zaväzuje na plnenie poškodenému. Takýto rozsudok môže následne poškodený predložiť poisťovni so žiadosťou o plnenie. Rovnako tak môže postupovať poškodený. Poisťovňa však podľa takéhoto rozsudku musí za škodcu poškodenému poskytnúť plnenie úrokov z omeškania len v tom prípade, ak je takýto rozsudok výsledkom sporu, s ktorým bola poisťovňa oboznámená a ktorý poistený prevádzateľ viedol podľa pokynov poisťovne [§ 5 ods. 1 písm. d) zákona o PZP a § 5 ods. 2 písm. a), b) a c) zákona o PZP]. Poisťovňa bola poškodeným priamo žalovaná, a preto sa na priznanie úroku z omeškania vzťahujú ustanovenia, podľa ktorých sa poisťovňa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody s tým rozdielom, že na úrok z omeškania nemá nárok za obdobie troch mesiacov na šetrenie poistnej udalosti a 15 dní na výplatu, ak k výplate žiadanej náhrady skutočne došlo. Tým však zrejme nemá byť dotknutý rozsah poistného

plnenia, ktorým je krytie nárokov poškodeného na náhradu škody spôsobenej prevádzkou dopravného prostriedku, ktorá pre plné (štandardné) odškodnenie na seba viaže aj povinnosť platenia úrokov z omeškania. Z predmetného nálezu vyplýva názor ústavného súdu, podľa ktorého výklad poskytnutý zo strany najvyššieho súdu v podstate vylučuje poskytnutie poistného plnenia, ktoré by zahŕňalo aj úroky z omeškania z náhrady škody, čím sa dostáva do ostrého konfliktu s racionálnym účelom právnej úpravy, ktorá má (v rámci zákona o PZP) za cieľ zlepšenie postavenia poškodeného, keďže v zmysle predmetného právneho predpisu bol zákonodarcom vykreovaný osobitný priamy žalovateľný nárok poškodeného voči poisťiteľovi. Rovnako aj v súlade so smernicou EP a Rady č. 2009/103/ES sa vyžaduje, aby členské štáty zaviedli povinnosť poisťovne (alebo jej likvidačného zástupcu) do troch mesiacov reagovať na žiadosť poškodeného o náhradu škody, ktorá má byť podporená primeranými, účinnými a systematickými finančnými alebo im rovnocennými správnymi sankciami, pričom smernica zároveň výslovne vyžaduje, aby sa zabezpečilo, že poškodenej osobe budú vyplatené aj úroky. K identickému právnemu záveru dospel Ústavný súd SR aj v nálezoch č. k. III. ÚS 214/2020-29 zo dňa 14.10.2021 a sp. zn. III. ÚS 215/2020 zo dňa 28.10.2021. V nadväznosti na vyššie uvedené odvolací súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obdo/27/2021 zo dňa 23.2.2022 ako súdu dovolacieho, ktorý v odôvodnení rozhodnutia poukazuje na vyššie citované nálezy ústavného súdu a konštatuje, že ak súdy pri výklade ustanovenia § 11 ods. 6 až 8 zákona o PZP vychádzali výlučne z gramatického výkladu uvedených ustanovení, nezohľadnili účel prijatej právnej normy a výklad neuskutočnili eurokonformným spôsobom. Prijatým nesprávnym výkladom následne spôsobili, že žalobcovi odopreli časť uplatneného nároku (úrok z omeškania), a to s odôvodnením, ktoré nedalo logické a udržateľné odpovede na podstatné otázky výkladu predmetných ustanovení. Preto pokiaľ bol Ústavným súdom Slovenskej republiky označený ako ústavne nesúladný spôsob, akým všeobecné súdy dospeli k záveru o vzniku práva poškodeného na úrok z omeškania až po uplynutí lehoty na plnenie určenej súdom po právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške škody, je potrebné rovnaký záver prijať aj v tejto veci. Najvyšší súd dal do pozornosti aj predchádzajúce rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave v obdobných veciach, konkrétne rozsudok z 21. mája 2020 sp. zn. 1Cob/100/2019, rozsudok z 29. septembra 2020 sp. zn. 2Cob/200/2019 a rozsudok z 27. apríla 2017 sp. zn. 1Cob/109/2016, v ktorých už Krajský súd v Bratislave prijal záver, že povinnosť poisťovateľa platiť úroky z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP sa vzťahuje výlučne na nesplnenie nepeňažnej povinnosti upravenej v ustanovení § 11 ods. 6 zákona o PZP, avšak nezabavuje poisťovateľa povinnosti poisťovateľa platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenia podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to aj v prípade, ak poisťovateľ splnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 zákona o PZP včas. S poukazom na závery rozhodnutí Ústavného súdu SR a na znenie citovaných zákonných ustanovení dospel odvolací súd k záveru o dôvodnosti odvolania žalobcu, ktorým namietal nesprávnosť záverov súdu prvej inštancie vedúcich k zamietnutiu žaloby v časti žalobcom uplatňovaného príslušenstva pohľadávky predstavujúceho úrok z omeškania za nesplnenie peňažného záväzku (poistného plnenia) riadne a včas. V ďalšom konaní uložil súdu prvej inštancie sa meritórne po hmotnoprávnej stránke posúdiť skutkovú a právnu opodstatnenosť predmetnej časti uplatneného žalobného nároku.

5. Súd viazaný rozhodnutím odvolacieho súdu po oboznámení sa s predmetnou vecou, vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi doloženými v spise, ako napr. s faktúrou s uplatnením nároku na náhradu škody, s oznámením o riešení škodovej udalosti a s písomnými a ústnymi prednesmi strán.

6. Súd vec právne posúdil podľa nasledujúcich ustanovení:

7. Podľa § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

8. Podľa § 150 ods. 1, ods. 2 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

9. Podľa § 151 ods. 1, ods. 2 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

10. Podľa § 153 ods. 1, 2 a 3 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.
11. Podľa § 177 ods. 1 písm. a) CSP pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2 000 eur.
12. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.
13. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.
14. Podľa § 215 ods. 2 CSP skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.
15. Podľa § 218 ods. 1 CSP obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku rozhodne tiež o nároku na náhradu trov konania, ak sa o ňom nerozhoduje samostatne.
16. Podľa § 230 CSP ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.
17. Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.
18. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon o PZP“) poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.
19. Podľa § 4 ods. 4 zákona o PZP poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.
20. Podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný.
21. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.
22. Podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.
23. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.
24. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

26. Podľa § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) v zmysle pokynu uvedeného v bode 14 až 17 odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu, opätovne rozhodol o časti žaloby spočívajúcej v uplatňovaných úrokoch z omeškania, vrátane preskúmania, odkedy vzniká nárok na úrok z omeškania s posúdením nároku na náhradu trov konania. Keďže ide o vec jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné (sporný bol len vo vzťahu k výroku II. rozsudku, právny názor týkajúci sa výkladu nároku na úrok z omeškania) a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2 000 eur, súd rozhodol na verejnom vyhlásení rozsudku dňa 14.11.2023.

28. Žalobca sa podanou žalobou domáha náhrady škody, ktorá mu vznikla na poškodenom motorovom vozidle Škoda Superb, EČV:M. v dôsledku prevádzky motorového vozidla Alfa Romeo 156, v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného, ktoré vynaložil na opravu poškodeného motorového vozidla v celkovej sume 354,42 eur.

29. Žalovaný uvedenú poistnú udalosť zaregistroval ako škodovú udalosť pod č.: 9565256557. Vzhľadom na poškodenie motorového vozidla dal poškodený vozidlo opraviť v servise žalobcu. Žalobca za vykonanú opravu motorového vozidla vystavil poistenému faktúru č. 20180047 vo výške 354,42 eur. Prostredníctvom Oznámenia o riešení škodovej udalosti číslo 9565256557 z poistnej zmluvy č. 6583694952 zo dňa 16.02.2018 vyhotovenom žalovaným, bolo žalobcovi oznámené, že uplatnený nárok nepovažuje žalovaný za preukázaný a odmietol vyplatiť poškodenému poistné plnenie. Dňa 06.03.2018 došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k uzatvoreniu Zmluvy o postúpení pohľadávok, v zmysle ktorej došlo k postúpeniu sumy 354,42 eur s príslušenstvom, ktorá mala predstavovať pohľadávku poškodeného voči žalovanému, pochádzajúcu z faktúry vystavenej žalobcom.

30. Súd v zmysle uznesenia odvolacieho súdu pristúpil v k posudzovaniu uplatnených úrokov z omeškania z hľadiska ich výšky, príslušnej sadzby a momentu vzniku tohto nároku. Základná úroková sadzba ECB v rozhodnom období (od 16.03.2016 do splatnosti) bola vo výške 0,00 %. Žalobca požadoval aj zaplatenie 5,00 % úroku z omeškania ročne zo sumy 354,42 eur od 04.03.2018 do zaplatenia, teda v lehote 15 dní odo dňa ukončenia šetrenia. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 16.02.2018 vyplýva, že žalovaný ukončil šetrenie nahlásenej poistnej udalosti bez poskytnutia náhrady škody. Náhrada škody, ktorú mal žalovaný vyplatiť je peňažným plnením a z dôvodu, že sa dostal s jeho plnením do omeškania žalobca si uplatnil príslušenstvo žalovanej pohľadávky nasledujúcim dňom po uplynutí 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, teda dňom 04.03.2018. Od tohto dátumu súd zaviazal žalovaného na zaplatenie príslušenstva žalovanej pohľadávky priznanej rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 15.10.2021 v zmysle vyššie citovaných ustanovení, keďže dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Výšku úrokov z omeškania súd určil v súlade s vyššie citovaným ustanovením (§ 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z.), v príslušnej požadovanej základnej úrokovej sadzbe, tak ako je uvedené vo výroku rozsudku.

31. Lehotu na plnenie (do troch dní od právoplatnosti rozsudku) uvedenú v prvom výroku enunciatu rozsudku súd určil v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 veta prvá CSP, podľa ktorého, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

35. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 396 ods. 3 v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcoví priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, keďže žalobca bol v plnom rozsahu úspešný na súde prvej inštancie, aj na odvolacom súde. O samotnej výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie tak, ako to predpokladá § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie bude predložené na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 365 CSP.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica (§ 48 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z.-Exekučný poriadok).